

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci.) — Numeri
singuratici 5 cr. — Taxa de inserțiune: 1 cm. □ 1 cr.,
plus 30 cr. timbru.

Toate abonamentele și taxele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate
trada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse.) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

„Jos cu crucea!“

Timișoara, 4 Octombrie n.

Soarele cel splendid, cântat cu atâta poezie de archi-jidovescul P. Napló, soarele, care la 1 Octombrie și-a revărsat razele sale întraurite asupra unei *noue* Ungarii, încălzit'a terenul bine lucrat al liberalismului și eată, că solul și-a dat rodul său. A răsărit deja prima *floricea* pe câmpul cel vast al *nouei* Ungarii.

Noi o culegem.

Prevedeam, că acolo unde toate puterile lumesti s'au concentrat, unde toți »geniile« acestei țeri au pregătit solul, și unde chiar și sfântul soare aliatu-s'a cu rațele sale aurite, trebuie ca florile să răsăre mai curând, și roadele să se coacă mai de timpuriu.

Noi culegem prima floricea și nu mai adaugem de cât orugare către toți cetitorii noștri, ca ori-unde vor găsi atari *floricele*, să le culegă și să ni-le trimită. Noi le vom legă în cununi și punând la fie-care câte un tricolor național vom încunună cu ele pe genialii pregătitori ai terenului »liberalismului« din Ungaria.

*

»Budapestli Hirlap« de ieri scrie:

„Locul favorit de recreațiune al pestanilor, comuna Nagy-Maros se găsește de câteva zile în mare agitațiune și e de temut, că turburarea poporului va avea urmări triste. Causa acestei turburări este **casul ne mai pomenit**, pre care astfelu ni-l descrie corespondentul nostru: „Pe nemții cei blânzi și pacinici din Nagy-Maros procedura lui Iacob Scheibner (jidan — Red. „Dreptățeii“), comerciant de aici și bogat virilist al comitatului, i-a revoltat într'atăta. Pe Scheibner l'a genat *crucifiscul*, care se află în sala cea mare a casei comunale și a cerut nici mai mult, nici mai puțin de cât, ca primariul comunei să-l iee jos, căci după ce va *întra în vigoare căsătoria civilă* în sala aceea se vor cunună oameni de *diferite* religii (adecă și jidovi. Red. Drept.). Stefan Niegriess, primariul comunal prima-dată nici n'a reflectat la vorba lui Scheibner. (Credeă, că glumeste.) La 1 Octombrie, când căsătoria civilă de fapt a intrat în viață, Scheibner a venit în sala primăriei, unde eră chiar ședință. Spiritele și de altcum erau agitate. Oamenii veniseră chiar din biserică, unde parochul le cetise *pastorala colectivă* a episcopilor și li-a explicat legile cele noue, pre cari și cei din N.-Maros le-au primit cu displăcere și amărăți au părăsit biserică. Astfelu Scheibner a găsit comitetul comunal în cea mai rea dispozițiune, când eară iese cu dorința lui, ca să *depărteze crucifiscul* din sală; el o pretinde aceasta, și dacă nu o fac — *dicea el* — va face pașii de lipsă la comitele suprem, și dacă e trebuință, chiar și la guvern, dar' el de acum înainte numai *vrea* să vadă acolo *crucifiscul*.

La auzul acestora *cetățenii cei cu fețe rumeioare au devenit palidi*, pe un moment s'a făcut liniște mormentală; *indignarea, furia li-a luat graiul*. Primariul a fost cel dintâiu care s'a ridicat; glasul neamțului liniștit tremură când *dice*, următoarele cuvinte:

— „Jurăm pe Christosul acela, că până vom trăi noi și urmașii noștri, om pămintean nu va lua jos *crucifiscul* de acolo!“

Ca și când s'ar fi deslegat limbile așa s'a pornit torentul de cuvinte. Cassariul comunal a strigat către Scheibner:

— »Domnule, când ai venit aici în orașul nostru cu o bătă a mână să umbli prin case *sêrac* ca un *cerșitoriu*, nu te-ai împedecat de acel Christos! Acum,

că te-ai îmbogățit, și icoana Dumne- deului nostru vrei să ni-o dai jos?“

Scheibner vădând scandalisarea tuturor a cercat să-și înfrumșețeze cuvintele cu aceea, că — *dicea el* — se vor cunună în sala primăriei și de aceia, cari nu recunosc crucea, că sunt confesiuni *creștine* și de acelea...

La acestea s'a ridicat earăși primariul și a răspuns, că ei, cei din N. Maros și de altfel au fost destul de concesiivi și toleranți față cu guvernul, când au cedat sala spre scopurile guvernului, cu ceea ce n'ar fi fost datori. (Au permis cuiu străin în casă. Red. Dr.) Dacă se vor afla și de aceia, cărora nu le place crucifiscul, pe aceia matriculantul îi poate cunună colo *nderept în cămară, dar' noi crucifiscul nu-l vom lua jos*. Și pe *coroana regală se află crucea* — *dicea un jurat* către Scheibner — *și pe aceea ai vrè s'o iei jos?*

La aceasta Scheibner a răspuns cu un zimbet ironic, ceea-ce într'atăta a infuriat pe membrii comitetului, de au vrut să-l atace, dar' norocos a scăpat de bătaie.

Cele întâmplăte la casa comunală s'au răspândit în curând pe stradă. Acolo de nou au năvălit asupra lui Scheibner și l'au bătut cu petri, așa cât a fost silit să se refugieze cu fuga a casă. La audirea șgomotului de stradă primariul Niegriess a alergat în ajutorul lui Scheibner și, om iubit de popor, i-a succes cu mare greu să liniștească mulțimea.

Păzitorii toată noaptea au străjuit casa lui Scheibner, și în noaptea aceea nici nu s'a întâmplat nimic. Noaptea următoare inse *au spart toate ferestrelle de la casa lui Scheibner*“.

Casul acesta e așa de revoltătoriu, în cât n'ar trebui să mai *dicem* nici un cuvânt. Nici nu ne ocupăm cu el ca atare, ci indicăm numai la însemnătatea lui.

Noi am spus'o în totdeauna, că ceea ce în Ungaria se propune de »liberalism« în ultima sa *analisă* nu e de cât anti-creștinism. Toți »liberalii« o neagă aceasta, dar' numai pentru-că se sfiesc. Acum însă iese cuiul din sac.

Scheibner din N. Maros, care e virilist întrè cei dintâiu, și care are de sigur legături cu mai marii din comitat, i-a tradat. »Liberalii« de sigur nu-i vor fi recunoscători. Noi însă da. El n'a făcut de cât a tras ultimele consecuențe din curentul ce dominează actualul sistem politic, curent cultivat de întreg aparatul oficios al guverului. El i-a dat de gol, de aceea retac toate foile guvernamentale *casul* acesta.

Noi însă să tragem învățătură din el și drept răspuns să *dicem*:

Sus cu crucea!

Austro-Ungaria.

Sinodul arhieresc sêrbesc se află întrunit în Carloveț de la 17 (29) Septembrie. După cum am putut afla pe cale privată — fiind-că în publicitate nu a străbătut nimic în această privință — numitul sinod are la ordinea zilei următoarele obiecte:

1. *Alegerea episcopului din „Buda“* (Budapesta) despre care act însă se dă cu socoteala, că va rămâne în suspens, din cauză că membrii sinodului nu se pot unii în păreri asupra *persoanei* alegende. În legătură cu acest obiect se va delibera și asupra *cestiunei* cu fostul ales *Gerasim* și, probabil, acest individ va fi condamnat din partea sinodului pentru *pecatul simoniei*.

2. Se va pertractă afacerea cu episcopul *Gruici* pentru că el, la timpul său, a *lipsit din casa magnaților* când sau desbătut legile cu »reformele bisericesti politice« și nu a grăbit să voteze contra lor.

3. Se va compune o *pastorală colectivă* din incidentul cunoscutelor legi cu căsătoria civilă etc. către preoțiimea și poporul *credincios*.

4. Se va delibera asupra *petițiunei* colective a preoțiimei sêrbe, ca *să i-se permită a umbla în vestminte civile*.

5. Se va aduce hotărîre în cauza disciplinară a archimandritului Dr. Em. *Rudici*.

6. Să va stabili o procedură disciplinară: pentru preoțiimea de mir, pentru călugări, pentru adulții din teologie și pentru adulții din mănăstiri.

7. Se vor stabili statute: pentru regularea afacerilor instit. teologice, a școlii călugărești în Hopova, și a statului călugăresc.

8. Se va stabili regulamentul în afacerile de *esamene la teologii*, eventual se va desbata și asupra *cestiunei* înființării unui seminarium.

Într'acestea foile sêrbești, mai ales „Zastava“ din Neoplanta, în fie-care număr insistă, că să se ocupe sinodul cu *cestiunea* vindării unui schit (mănăstire „Caia“) din Beocin, o vindare neindatinată și nepricepută până adi de *credincioșii sêrbi*. S'au vindut adecă, pe lângă aprobarea ministrului-președinte Bánffy, cam 80 jughère de pământ, avere a numitei mănăstiri, cu 100.000 fl. unor jidani, pre când reclamantii susțin că valoarea adevărată a respectivei realități ar ajunge suma de 500.000 fl. abstragend de la principiul de neînstrăinare. Cum s'a putut asta? Cine a profitat din acest „Geschäft“? Acestea sunt întrebările puse și *date* de foile sêrbe, într'un mod foarte necruțătoriu față de archiepiscopul *Brancovi*, și față de domnul nostru premier.

Procesul de presă al diariului slovac „Narodnie Noviny“.

— De la corespondentul nostru particular. —

Budapesta, 3 Octombrie n. 1895.

În urma pașului făcut de guvernul maghiar în privința agrării condamnaților noștri politici, se credeă, că totodată au să înceteze și procesele politice, cu ajutorul cărora credeau că vor pute opri naționalitățile în dezvoltarea lor națională. — Aceasta se putea crede cu atât mai vèrtos cu cât însuși actualul ministru-president nu cu mult mai înainte aflase de bine a enunția în vorbirea sa din Șimleu, că situațiunea e atât de favorabilă și că mișcările naționale s'au liniștit întru atâta, în cât guvernul cu inima liniștită poate să abdică de armele tolosite până acum, și că e în plăcuta poziție de a nu lua refugiu la mijloace excepționale pentru înfrângerea agitatorilor.

Ne aducem încă bine a minte cum foile maghiare aduceau elogiul guvernului pentru acest strălucit succes eluptat pe terenul *cestiunei* naționale, și cu toate dădeau *espresiune* credinței, că de acum înainte are să se inaugureze o eră nouă, era păcei și a bunei înțelegeri între *diferitele* naționalități.

Nu de mult puteam ceti acestea prin jurnalele maghiare și eată că acum din nou suntem martorii unei noue persecuțiuni, puse la cale din partea guvernului în contra aliatei noastre, a națiunei slovace.

Va să *dică* așa de iute a uitat guvernul de cele dise din partea șefului său? Pentru-că ce înseamnă procesul intentat și pertractat adi înaintea curții cu jurați, dacă nu o măsură *escepțională* în contra mișcării naționale a aliaților noștri slovaci? Procesul acesta este în cea mai flagrantă contradicere cu cele dise de Bánffy și susținute de presa maghiară. El arată în mod evident, că vocea lor nu e vocea sincerității, pentru-că altcum nu s'ar pute explica enorma contradicere întrè vorbe și fapte. Procesul acesta e o dovadă, că înaintea compatrioților noștri tot mai există stafia de care se tem atât de mult și pe care se silesc din toate puterile și cu toate mijloacele a o nimici. — Se înșeală însă compatrioții noștri, dacă cred, că prin astfelu de mijloace vor pute să-și ajungă scopul.

Bine a dis'o unul dintrè apărătorii acusatului, că nu prin procese ci prin recunoșterea egalei îndreptățiri se pot sană relele și neajunsurile, cari durere, sunt foarte multe.

*

Pentru ca cetitorii „Dreptății” să fie informați despre decurgerea acestui proces, mă grăbesc a vă face o iconă fidelă raportând următoarele:

Precedențele procesului.

În luna Februarie a. c. a apărut în nrul 20 al ziarului „Národné Noviny” un articol sub titlul: „Nehladajte u certu svätenú vodu!” (Nu căutați apă sfințită la cel necurat!) în care autorul se ocupă cu caracterizarea guvernului Wekerle din incidentul retragerii sale, făcând, că cu acest guvern s'a finit numai cartea primă a romanului sânger, în a doua carte vor păși aceleași persoane, cu deosebire că acestea sunt mascate. În partea cealaltă a articolului autorul se ocupă cu starea miseră în care e adusă națiunea slovacă în urma păcătoșului sistem de guvernare al guvernelor maghiare.

Dice că nime n'a fost până acum cu națiunea slovacă de cât singur Dumneșeu, dar' acum guvernul trage în tină și legile bisericești și voiește să introducă alte legi, pe cari numai fiii lui Lucifer sunt în stare a le născoci. Știu ei, de ce se ne despoia; știu, că Slovacia au lipsă de religioane ca și de pânea de toate țilele, prin urmare trebuie să demoralizeze și să nimicească în el ori-ce simțământ mai nobil, pentru-că atunci mai ușor se va predă și mai ușor vor pute să facă din el ce voiesc. Slovacia, dice articolul, în adevăr acum se află în stare de sclăvie, — după §§ legii ei sunt o națiune liberă, dar' după liberalismul maghiar sunt niște sclavi, despoiați de drepturile ce li-se compet, pe cari baionetele nu-i lasă să ajungă cu plângerile lor până la tronul Maj. Sale. Din cauza aceasta pentru Slovaci și pentru Români e indiferent ori de e Hieronymi ori Perczel la putere, pentru-că ei nu pot aștepta nici un bine de la aceasta schimbare. — Guvernul actual așadar' nu e altceva de cât continuarea romanului sânger, rolurile s'au schimbat, dar' persoanele sunt aceleași.

În fața acestui sistem păcătoș autorul provoacă pe conaționalii săi ca să adune puterile și să se apere în contra acelora, cari atentează la viața lor.

Acesta e pe scurt cuprinsul acestui remarcabil articol, care ar merita locul de onoare în jurnalele noastre, pentru-că mutatis mutandis se potrivește întru toate și cu stările noastre actuale.

Cred că voi face un bun serviciu cetitorilor DVoastre, dacă vă voi pute trimite acest articol în integritatea lui.

Acest articol a servit ca substrat al acestui proces, pus la cale de procurorul regesc Kozma Sándor.

Pertractarea.

La 9^{1/2} oare presidentul Zsitvay Leo a deschis ședința provocând pe acusatul Izidor Ziak ca să se pronunțe, că pe cine și-a ales de avocat. Acusatul face cunoscut, că va fi apărut de advocații Dr. Miloș Stefanovici din Pojon și de Dr. Stefan Pop din Arad.

Se purcede la constituirea curții cu jurați, care se și efultește fără mari greutăți, trecând astfel la adevărata pertractare.

La luarea naționalului acusatul declară, că e de 33 ani, însurat, fără avere, nepedepsit până acum și locuște în Besztercebánya.

(Procurorul.) După acestea presidentul dă cuvântul subprocurorului Csapó Ferencz, care într'o vorbire foarte slabă predată, dar' plină de ură față de naționalități, într' altele dice, că guvernul nu poate împlini toate pretenșiunile naționalităților pentru că acestea sunt lipsite de ținta serioasă. Agitatorii trebuie pedepsiți fără nici o considerare, pentru că ei nu se înspăimântă a înfieră de tirană națiunea maghiară, ale carei instituțiuni asigură libera dezvoltare a tuturor naționalităților. Drept exemplu aduce împregiurarea, că naționalitățile au dreptul a se folosi de limba lor în școale, în biserici și chiar și pe la universitățile maghiare sunt instituite cathedre pentru limba și literatura diferitelor naționalități. (?) Maghiarii au împărțit în totdeauna pânea de toate țilele cu cei lipsiți fie aceia de ori și ce naționalitate.

Dice că în Europa nu este exemplu, că o putere să conceadă naționalităților atâtea, câte li-a conces guvernul maghiar, care a permis celor mai pronunțați agitatori, ca tocmai aici în capitală să-și verse veninul în contra națiunii maghiare.

Cu astfel de frase tocite continuă mai de parte, sfârșindu-și vorbirea obositoare, atât pentru public cât și pentru șermanii jurați, cu un apel către acestia somându-i că pe acusat să-l declare de vinovat, pentru că astfel să-și iee pedeapsa cuvenită, conform § 172 punct 2 din codul penal.

(Advocatul Dr. Pop.) După vorbirea pro-

curorului se ridică avocatul Dr. Stefan Pop, care într'o vorbire avântată și plină de spirit zdrobește toate argumentele slabe ale procurorului, arătând, că articolul incriminat nici pe departe nu constituie substrat de acuză pe baza §-lui 172, pentru-că în el nu poate fi vorba de ațitare în contra națiunii maghiare, ci numai se critică sistemul de guvernare, ceea-ce e ertat fie-cărui, fără ca să vină în contradicere cu legea.

Vorbirea aceasta, pe care cred a vi-o pute trimite în integritatea ei, a fost ascultată cu mult interes din partea tuturor, și a făcut cea mai bună impresiune asupra juraților.

(Adv. Dr. Stefanovici.) După duplica foarte slabă a procurorului, a vorbit harnicul avocat Dr. Stefanovici Miloș, care asemenea a combătut cu argumente puternice netemeinicia acusei susținute de procuror. — Cred că și aceasta frumoasă vorbire Vă voi pute-o pune la dispoziție.

După acestea presidentul încheie discuția și reasumând în câteva cuvinte cele întemplate se adresează juraților, ca pe baza celor audite în decursul pertractării să judece după cea mai bună convingere fără nici o preocupare. — Toate actele se predau juraților, cari retrăgându-se, ședința se suspende pe 10 minute. Reîntrând jurații președintele lor enunță, că la întrebarea:

1. Ori de articolul incriminat cuprinde agitație în contra națiunii maghiare? 11 au răspuns cu da, 1 cu nu.

La întrebarea:

2. Ori de adevărat că Izidor Ziak e autorul articolului incriminat? 11 au răspuns cu da, 1 cu nu.

La întrebarea:

3. Ori de e vinovat Ziak de acuză agitării în contra națiunii maghiare 11 au răspuns cu da, 1 cu nu.

După acestea tribunalul declară pe Ziak de vinovat și retrăgându-se aduce următoarea sentință:

Isidor Ziak se condamnă la 2 luni închisoare de stat și 50 fl. pentru acoperirea cheltuielilor procesuale.

*

Cu acestea s'a finit și acest proces, pentru ca să-și urmeze în curând încă vre-o 4 tentative tot contra acusatului și condamnatului de aji.

La procesul acesta au luat parte în corpore studenții celor 3 națiuni aliate, ai slovacilor, sârbilor și românilor, cari la enunțarea sentinței au erupt în strigăte puternice de „Să trăiască”, „Jivio” și „Nazdar”.

Afară de studenți am mai observat pe părintele Vasilie Mangra, Dr. V. Lucaciu și o mulțime de alți bărbați din națiunea slovacă și sârbă, pe cari nu-i cunosc după nume.

Correspondență.

Concert și petrecere în Caransebeșiu.

După-cum binevoiați a ști, din incidentul jubileului de 25 de ani a Reuniunii învățătorilor din diecesa Caransebeșului s'a dat în Caransebeșiu și un concert împreună cu joc, și adevărat Duminecă, în 22 Septembrie n.

La oarele 8 seara P. S. Sa dl Episcop, care și de altcum e cunoscut P. T. public ca un înfocat iubitor și spriginitoriu de artă, cultură și de tot ce e frumos și românesc, însoțit de Prea Cuvioșia Sa dl Archimandrit, de Spectb. domn Stefan Antonescu și de P. O. domn prof. Ioan Popea, intră în sală într' însuflețite strigări de „se trăiască”, și îndată s'a și început concertul dat de tinerimea studioasă de la institutul teol.-pedagogic din Caransebeș. De și timpul pentru pregătire a fost foarte scurt, de-oarece abia cu 8 țile mai înainte s'au început de odată cu prelegerile și deprinderile de cântare, totuși sub magistra conducere a Dlui prof. Ant. Sequens, care ca unul din cei mai buni maeștri în ale muzicii, producțiunea a succes peste așteptare. Credeai că cântă un cor de 60 bărbați și nu unul constătoriu abia din 20 de elevi. Publicul a și remunerat pe acești bravi tineri și pe conducătorii lor cu frenetice aplause. Îndată ce s'a eshauriat programul producțiunii, publicul cu cea mai mare însuflețire s'a aruncat în valurile jocului nostru „Hora”. Cu toate, că sala de la „Pomul verde” este destul de spațioasă, totuși s'a arătat de astă-dată prea mică pentru astfel de solemnități. Români din toate părțile Banatului: din giurul Timișoarei, Lugosiului, Făgetului, Bocșei, Oraviței, Orșovei au alergat în centrul graniței — Caransebeșiu — să guste câteva momente dulci în mijlocul unei societăți adevărat românești. Splendoarea petrecerii au ridicat-o nesmintit costumele cele multe naționale ale amabilelor d-soare. Toate părțile locuite de români erau reprezentate aci.

În lumea aceasta însă toate sunt trecătoare, astfel și oarele plăcute ce le avurăm au trecut pe nesimțite și de-o-dată ne trezim, că resar zorile; dar' pentru aceea petrecerea s'a continuat cu același foc ca și la început, până la 5 oare dimineața, când aproape cu lacrimi a trebuit să ne despărțim. Fie-care a dus cu sine cele mai dulci suveniri și cu plăcere și va aduce a minte de jubileul de 25 ani al Reuniunii învățătorilor, atât pentru că acest iubileu e un moment însemnat în istoria noastră culturală, cât și pentru oarele fericite ce am petrecut cu această ocaziune.

Dar' „nici un dulce fără amar”. Așa a fost și la petrecerea noastră. Ori-cât de fericiti ne-am simțit în aceste momente, n'am putut să nu simțim și întristare. Acest venin l'a versat în petrecerea noastră Juda de la „Controla”. Nu mai are dl „cel fără de lege” nici atâta simț de omenie, ca dispensându-ne de grețoasa prezență a Dsale să lase să gustăm în tignă puținele oare fericite ce putem ave din când în când! Trebuie oare, ca și atunci, când uitând amarul și necazurile cauzate de alții, ne simțim în câțiva fericiti, să ne aducem a minte, că în sinul nostru sunt și atari lăpădături ca Controlistul!

Fie-i de bine Controlistului pentru-că ne amărește și înveninează și în atari ocaziuni, cum a fost petrecerea din Caransebeș. De altcum șolomonariul de la „Controla” a avut motiv a fi și el foarte nemulțumit cu caransebeșenii. Nici unul nu l'a băgat în seamă, și bietul om a fost silit să-și petreacă ziua și noaptea primă singur în societatea unui pedagog — repetent, ear' a doua zi des de dimineață a luat'o apoi la sănătoasa din Caransebeș, convingându-se că aci nu e teren de exploatat cu — revolverul.

Râmurel.

Sfințirea bisericii din Doboli.

— Raport special. —

Brașov, 30 Septembrie n.

Simțesc greutate, când voiesc a-mi pune pe hârtie toate impresiunile ce le-am câștigat cu ocaziunea sfințirii bisericii gr. or. române din Doboli, o comună mică din partea sudică a comitatului Treiscaunelor și departe 2 oare cu trăsura de Brașov. Românii acestei comune prin amestecul cu Ungurii, sau mai bine zis cu Secuii, s'au amalgamizat cu ei și au primit în familie limba acestora. Părăsindu-și pe a lor proprie, așa în cât astăzi pe acei Români nu-i putem considera, de cât ca pe o coastă ruptă din trupul neamului românesc. Țin însă cu scumpătate la datinile și obiceiurile străvechi, dintr' cari cele mai multe au trecut în cele religioase. Astfel vedem din acestea la sârbători, la botezuri, la cununii și la înmormântări. Cu tot amestecul dobolienilor cu Ungurii, ei totuși cu scumpătate țin la acele datini și cu mândrie se numesc ei Români și națiunea lor națiunea română, și dacă le dici că ei sunt Unguri și nu Români, se supără foc și-și blastemă soarta că nu știu vorbi limba românească, pentru a cărei părăsire părinți și protopărinții lor poartă vina.

Meritul principal revine pe partea harnicului lor preot, dl Nicolau Puianu, care se dă în vânt, numai și numai ca să deștepte conștiința de neam în poporeni săi și să le facă posibil de a se pute și ei indulci de dulceața graiului național. Durere însă, că intențiunile bune ale d-sale sunt privite cu ochi răi de către domni puși la cârma treburilor din comună și comitat, cari cerând școala de stat, guvernul s'a și grăbit cu pași cât se poate de repezi să o înființeze spre mai mare amărăciunea locuitorilor și a gr. orientalilor și a reformatilor.

Premise acestea se va înțelege ușor interesul cel mare și curiositatea ce au arătat'o Românii din giur și mai ales inteligența din Brașov, cari s'au prezentat într'un număr foarte mare la sfințirea bisericii din Doboli, ce s'a săvârșit Duminecă în 29 Sept. n. și la care a luat parte și I. P. S. Sa metropolitul Miron Romanul împreună cu suita Sa, care a sosit în Brașov Sâmbătă la amiazi, așteptați fiind la gara Brașovului de un număr public, în numele căruia l'a salutată bătrânul protopop al Brașovului, părintele Ioan Petric, la care Esc. Sa a răspuns prin puține cuvinte.

Porniți de aci la satul Hermann, Esc. Sa fii bineventat de către părintele Al. Dogariu, prin alese cuvinte, căreia Esc. Sa mulțumii din inimă. Fruntașii sași din Hermann încă și-au ținut de datorință a eși întru întimpinare.

La podul Oltului, ce formează mieđuina între cele două comitate, părintele protopop al Treiscaunelor, dl Coltofeanu salută de binevenire pe metropolit prin o avântată și frumoasă vorbire, mai apoi și fisolgăbirul Szent-

irmai, cărora Esc. Sa le mulțumi de primirea frumoasă.

Ajunși la Doboli toți, mic cu mare, bătrân, bărbat, june, băiat, nevastă, fată și copilă, toți au eșit întru întîmpinare și în numele lor părintele Puianu, prin cuvinte alese și bine chibzuite dădu espreie bucuriei ce o simțeste întreg poporul român din Doboli, după care Esc. Sa răspunse tare emoționat.

Seara s'a dat o cină comună în localul școlii confesionale române, ear' Duminică dimineata la 7 oare s'a început actul sfințirii de către metropolit fiind asistat de 16 preoți în ornate bisericești. După aședarea „moaștelor“ Esc. Sa țină o cuvîntare mai întăiu în limba română apoi în cea maghiară pentru a pute fi înțeles din partea poporenilor, cari nici pe jumătate n'au putut încăpă în biserică îndesuită de lume.

Puse la inima popoului de a ține morțiș la datinile și obiceiurile strămoșești și îi advertisă să se strădană întru învățarea limbii românești. Poporul a ascultat cu mult evlavie cuvintele I. P. S. Sale.

Cântările de la liturgie au fost executate de către corul improvisat în pripă al dlui Sterică Stinghe, teol. abs. și stud univ. în Lipsca, avînd de tenorist pe binecunoscutul tenorist din Sibiu Vasile Popoviciu. Fineța, acurateța și precisiunea cântărilor au lăsat frumoase impresiuni asupra tuturor și în deosebi asupra țăranilor din Doboli nededați cu astfelu de frumșeți.

La 2 oare după amiazi s'a început banchetul, la care au luat parte vr'o 120 persoane. Șirul toastelor s'a început prin cel rostit de Esc. Sa pentru împăratul și a casa domitoare, care toast fū ascultat în picioare. Au mai tostat Ilustr. Sa vicariul archidiecesan Dr. Pușcariu (Pentru cine? Red. „Dreptății“), asesorul Voileanu pentru preoțime, adv. Iosif Pușcariu pentru femeia română, protopopul Coltofeanu, protonotariul comitatens, părintele Puianu, căruia i-s'au făcut frumoase ovațiuni. S'a mai tostat pentru Esc. Sa, pentru vicariul archidiecesan, pentru protopopul Coltofeanu, pentru d-na Elisa Murășian, care a pictat icoanele de pe frontispiciul altariului, fără a pretinde pentru osteneală un singur crucer, pentru binefăcătorii satului Doboli, întră cari amintesc pe frații Szikszay, cari au făcut frumoase și bogate daruri atât bisericii cât și sêracilor cu ocaziunea sfințirii; ear' dl Jarca din Brașov, ca român veți Doamne, și-a ținut de datorință a toastă pentru... înfrățirea maghiaro-română.

La 5 oare s'a ridicat masa, și Esc. Sa cu trenul de Lună a plecat la Sibiu, petrecut fiind de către fruntașii comunei Doboli până la gara Brașovului.

Un cuvînt: Preoților din Treiscaune, să nu aveți o singură oară de odihnă, pîn' ce nu veți face, ca poporul să se recapete limba, cu ocheana într'o mână și cu dăltița într'alta să stați și să pândiți, ca obiceiurile străbune, datinele și limba românească să nu se peardă, căci numai așa veți merita numele de „părinți“ ai popoului, și numai astfelu lucrând veți fi adevărați fii de români!

Manoilă.

Cronică.

Timișoara, 4 Octobrie n.

Prinsonerul valachilor. Sub acest sensational titlu se ocupă din nou aproape întreaga presă maghiară cu profesdrul Gustav Weigand. O întîmpinare cordială a domnului Weigand din partea bravilor Orăvițeni a dat ansă, ca zelosul savant al apusului să figureze din nou în coloanele gazetelor maghiare. Înzadar a declarat domnul Weigand, că misiunea sa este pur literară și că dînsul nu are de a face nimic cu politica, totuși gazetarii maghiari nu se sfiesc de a l' prezentă ca pe un esmis al țării sale pentru a face agitație întră noi. Apoi las' că informațiunile ce presa maghiară le dă asupra persoanei și activității dnului Weigand sunt mincinoase, dar' sunt și proaste de tot. Astfelu într'o foaie locală aflăm înregistrată știrea, că: „Fiica (!) drului Weigand a fost surprinsă cu un frumos buchet de flori, ear' profesorul întîmpinat cu să trăiească... De sigur, că dnul Weigand va fi surprins de esactele informațiuni ale respectivei foi, de oare-ce până acuma nici chiar dînsul nu e informat să aibă vre-o fiică. „Magyar Hirlap“ apoi dă un și mai nostim esemplu de bună informațiune despre petrecerea drului Weigand prin Banat. Eată ce scrie în numărul său de la 3 Octobrie: „Nu de mult am scris, că mai mulți savanți din străinătate se pregătesc a veni în Ungaria, ca să studieze starea românilor nostri „apasați“. Unul dintră acești savanți, Weigand, (sic!) profesor al universității din Lipsca, și-a împlinit promisiunea și a și sosit în zilele

aceste.“ Poftim informațiune „în zilele aceste“, până când doctorul Weigand de luni de zile se află în mijlocul nostru. — Și apoi acești domni sunt superați foc, că „preoții și dascălii (români) îi vor dá (lui Weigand) mult material pentru opul său ce va fi scris cu multă obiectivitate.“ Măi! măi! Ce nas! Lie frică, ce să le faci?! Dar' de ce oare?!

Diaristii străini în Pesta. Diaristilor străini, cari au fost aduși să vadă pregătirile pentru esopiția milenară, li-s'a dat la 1 Octobrie un mare banchet. Primul toast l'a ridicat ministrul Daniel, care a dis întră altele, că „mileniul va fi în primul rînd o serbare de pace în servițiul civilizațiunei și luminărei“.

Un Spiegel Edgar a preamărit cu frase fin de siècle Ungaria și pe unguri. Întră altele a dorit tuturor celor prezenți ca să ajungă în pace și iubileul de două mii de ani al statului maghiar; ba a mai riscat și următoarea aserțiune: „Astăzi limba maghiară este limba libertății.“ (Viteazul vorbiă nemțește!)

Mai mult: „Ungaria este adi sentinela libertății pe malul Dunării.“ „Națiunea maghiară pe ori-cine, ce ar fi se fie trântit de pe calea libertății, îl va ridică de nou cu stindardul libertății, (D. e. pe jidovii din Austria... Red. „Dreptății“.)

Perczel Dezső începe ungurește, apoi continuă nemțește și roagă pe diaristi, să facă ca ungurii să nu mai fie numiți barbari.

Falk Miksa a constatat, că el e cel mai bătrân întră diaristi, și că asta va să însemne „măgariu bătrân.“ El roagă pe diaristii austriaci să facă să dispară prejudețele față de unguri, și ei aici a casă vor luptă, ca legătură cu Austria să rămână neschimbată.

Jos cu pălăriele! Alaltă-eri s'a legat la Vêrșet în prezența comitelui suprem prima căsătorie civilă. Fidanțații erau ambii de religiuinea jidovească, lucru firesc deci, că la actul civil erau mulți perciunați de față. A stêrnit o mare senzațiune faptul, că jidanii toți căți se aflau în sală purtau pălăriele pe cap. Indignat de aceasta procedură impertinentă, publicul creștin a început a huidui pe jidani strigându-le: „Jos cu pălăria! Aici nu e sinagogă!“ Numai prezenței comitelui suprem și a polițiștilor recuiră în grabă e de a se atribui, că aparința impertinentă a jidanilor nu a avut urmări serioase...

Bravura lui „Caro“. Comerciantul de bucate Hahn din Viena în luna trecută a călătorit la Clușiu în afaceri comerciale ducînd cu sine și pe cănele „Caro“, care eră obicinuit să fie totdeauna în societatea stăpânului său. La reîntoarcere comerciantul n'a putut nici de cum află pe însoțitorul său patrușed, și astfelu credîndu-l pierdut a plecat singur spre Viena. La 25 Septembrie a plecat din Clușiu comerciantul, ear' la 27 seara pe la 9 oare aude cu suprinere, că cineva zgărie cu unghiile ușa odăiei sale. Eră fidelul „Caro“, care a venit de la Clușiu până la Viena pe jos în timp de abia două zile. Brevura lui „Caro“ e o strălucită dovadă despre fidelitatea cănească și la tot cazul și despre estra-ordinara facultate de adurmecare, căci a bună seamă numai adurmecînd urmele stăpânului său a putut să afle linia ferată, pe carea apoi a făcut un record demn de toată admirațiunea.

Dieta de la Budapesta.

Casa magnaților.

— Ședința de la 3 Octobrie n. —

Eri s'a ținut în casa magnaților ședință, care a durat foarte puțin. Au asistat de abia 20 membri. Presidiul l'a ținut Zichy Ferencz, căci nici presidentul ordinariu, nici vicepresidenții n'au fost de față.

Președintele anunță câteva schimbări făcute în corpul senatorilor, unele decedări și unele denumiri noue.

Contele Zichy Nándor întrebă de nu s'a sters dintră membrii superintendentul Zelenka, care a abdis de postul său.

Gyulai Pál dice că comisiunei verificătoare nu i-s'a înștiințat abdicarea lui Zelenka.

Ministrul-president Bánffy aprobă întrebarea lui Zichy și spune, că el a pertractat deja cauza cu ministrul de culte.

Zichy se declară mulțumit cu aceste chiarificări.

Președintele anunță, că camera deputaților a primit modificările făcute de senatori în proiectul despre recepțiunea ovreilor și că proiectul se va subșterne astfel spre sancționare.

Din societăți.

Iubileul de 25 ani al societății „România Jună“. Ni-se trimite următorul A p e l: Neavînd apelul nostru prim deplinul efect dorit, venim din nou a rugă pe toți domnii fosti membri ai societății „România Jună“ să binevoiască a ne trimite cât mai curînd adresele D-lor; ear' spre a încunjură o întărdiare în edarea „Almanachului“, ce voim să apară cu ocaziunea iubileului de 25 ani al societății noastre, rugăm din nou pe toți acei Dni fosti membri ai „României June“, cari doresc a colaboră la acest Almanach, a ne trimite operatele Dlor cel mult până la finea lui Octombrie a. c. — Pentru comitet: Drd. Ales. Fodor-Crețulescu, președinte, Drd N. Comșa, secretariu.

Literatură, artă și știință.

Predicile lui Popfiu.

A apărut tomul I din colecțiunea de predici a lui Iustin Popfiu, pe care o edă A. Todoran, tipograf în Gherla. Tomul acesta poartă titlul: **Predici pentru Dumineci de Iustin Popfiu.** Tomul I. Gherla, 1895. Tipariul și editura „Aurora“ a lui Todoran, și face un volum, 8° mare, de 490 pagine, hârtie bună și tipariu frumos, cum sunt toate edițiunile mai noue ale Dlui Todoran. Edarea este îngrijită de d. Iuliu Szabó, care înrudit cu familia lui Popfiu e în posesiunea tuturor manuscrisurilor vestitului orator. Dînsul dedică acest volum „Memoriei lui Iustin Popfiu“. Întreagă colecțiunea de predici ale lui Popfiu va constă din două volume, și va cuprinde în sine nu numai predicile apărute în „Amvonul“, revista pentru oratoria sacră redactată de I. Popfiu, care acum a devenit foarte rară, ci și cuvîntările nepublicate încă, cari se găsesc în manuscris la d. Iuliu Szabó.

Tomul prim, care a apărut acum, ne dă 47 predici pentru Dumineci. Întră acestea numai 3 sunt prelucrări, a nume cea de pe Duminica VII. după Rusale e după Dan. Muray, arhiepiscop de Dublin, ear' cea de pe Duminica IX. și cea de pe a VII. după Rusale e prelucrată după S. Ioan Chrysostom.

Pentru lucrarea frumoasă ce o împlinește, edând de nou aceste predici, dnii Iuliu Szabó și Andreiu Todoran merită lauda și spriginul clerului român, căruia cu căldură îi recomandăm aceasta. Prețul e de 2 fl. 20 cr.

Din public.

Mulțămită publică.

Subscriși în numele comitetului instituit pentru arangiarea festivităților la serbarea iubilară a reuniunei învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeșului și a inaugurării monumentului fericitului Constantin Diaconovici-Loga, esprimăm pe calea aceasta mulțămită tuturor cetățenilor caransebeșeni, cari au pus gratuit cortelele lor la dispozițiunea învățătorilor, preoților și publicului străin, care a participat la serbarea iubilară, pre cum și Dnilor Constantin Burdia, Alesandru Stancovicu, I. F. Müller, I. Tüszfás, Carol și Gustav Schwab și Franz Wehry pentru că au binevoit a pune gratuit la dispozițiunea publicului trăsurile lor proprii, asemenea esprimăm mulțămita noastră Dlui Emanuel Keppich, pentru că a lăsat gratuit să treacă trăsurile peste podul de fer.

Caransebeș, în 26 Septembrie n. 1895.

Andreiu Ghidiu,
președinte.

Petru Ionescu,
secretariu.

Dare de seama

despre venitul concertului împreunat cu joc și arangiat în Caransebeșiu la 10/22 Septembrie 1895 din incidentul serbării iubileului de 25 de ani ai reuniunei învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Caransebeșiu.

Au intrat seara la cassă 213 fl. — cr.
Ear' cu mandate postale s'au trimis 4 fl. — cr.

La olaltă 217 fl. — cr.
Din suma aceasta sunt suprasolviri 44 fl. 30 cr.
S'au spesat 62 fl. 40 cr.
A rămas prin urmare un venit curat de 154 fl. 60 cr.

Acest venit s'au împărțit astfelu:

77 fl. 30 cr. s'au dat la mâna dlui președinte al reuniunei învățătorilor pentru fondul reuniunei, ear' restul de 77 fl. 30 cr. la mâna dlor directori de la institutul diecesan teologic-pedagogic din loc în scopul mențiunei lor, adecă pentru alimentarea fondului elevilor morboși.

Caransebeșiu, în 14/26 Septembrie 1895.

Pentru comitetul arangiatoriu:

Andreiu Ghidiu,
președinte.

Petru Ionescu,
secretariu.

Invitare la abonament.

Cu 1 Septembrie st. v. se începe nou abonament lunar, la care invităm publicul românesc.

Prețul de abonament la ziarul »Dreptatea« s'a redus de la 12 la 10 fl. pe an.

Menținând ținuta noastră cea vechiă, calmă, solidă și obiectivă întru toate, susținând toate legăturile noastre ca și până acum vom da în mâna cetitorilor nu numai ziarul celor mai proaspete informațiuni, ci și cel mai eficient, cel mai ușor de abonat.

Cât despre timpul apariției, »Dreptatea« apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețurile de abonament:

Pentru monarhia:

Abonamentul anual costă	fl. 10—
„ semestral	5—
„ treilunar	2.50
„ lunar	0.85

Pentru România și străinătate:

Abonamentul anual costă	Frci 37—
„ semestral	18.50

Abonații vechi sunt rugați a se provoca la numărul sub care au primit până acum foaia, ori să lipească adresa pe cuponul mandatului.

Abonații noi sunt rugați a scrie adresa corect și legibil.

Abonamentele se fac mai cu înlesnire prin mandate postale. Domnii abonați sunt rugați a însemna pe cuponul mandatului timpul pentru care trimit abonamentul.

Amintim și la acest loc, că ziarul nostru se va trimite numai acelor abonați, cari au solvit înainte abonamentul și numai pe acel timp pe care au solvit.

Abonamentele se trimit la adresa administrațiunii ziarului »Dreptatea« în Timișoara, (Temesvár, Zápolyagasse,) Nr. 41.

Redacțiunea și Administrațiunea ziarului »Dreptatea«.

Bursa de Budapesta din 2 Octombrie 1895.

Datoriă de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000 (sc. de d.)	5 ⁰ / ₁₀₀	123.50
„ „ „ 10.000	4 ⁰ / ₁₀₀	—
„ „ „ coroane ung.	4 ⁰ / ₁₀₀	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876	5 ⁰ / ₁₀₀	123.75
„ „ „ de stat, 1889, aur.	4 ¹ / ₂	129.—
„ „ „ arg.	4 ¹ / ₂	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc.	5 ⁰ / ₁₀₀	140.50
„ „ „ 50	—	140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung. (sc. de d.)	4 ¹ / ₂	100.75
„ „ „ croate	4 ¹ / ₂	102.50
Bonuri rur. ung.	4 ⁰ / ₁₀₀	96.25
„ „ „ croate	4 ⁰ / ₁₀₀	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)	4 ⁰ / ₁₀₀	143.75
„ hipot. croate, 100	5 ⁰ / ₁₀₀	—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100	—	98.75
Datoriă de stat. com., hârtia, Mai-Oct.	4 ² / ₁₀₀	98.75
„ „ „ „ Febr.-Aug. 4 ² / ₁₀₀	—	98.50
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul.	4 ² / ₁₀₀	98.50
„ „ „ „ Apr.-Nov.	4 ² / ₁₀₀	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d.)	4 ⁰ / ₁₀₀	122.50
„ „ „ în coroane	—	98.50
Datoriă de stat austr. 1854. 250 fl.	4 ⁰ / ₁₀₀	149.—
„ „ „ 1860. 500 „	5 ⁰ / ₁₀₀	147.50
„ „ „ 1860. 100 „	5 ⁰ / ₁₀₀	158.25
„ „ „ 1864. 100 „	—	193.—
„ „ „ 1864. 50 „	—	198.—
Obl. oraș. Budapesta 1890	4 ¹ / ₂	100.15

Sorturi private.

Împrumutul oraș. Viena din 1874, 100	174.50
Sorturi din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reün. »Jó-sziv« 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ „ „ crucea roșie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligațiunile basiliceii 5	9.75
„ „ „ (st. austr.)	10.25
„ „ „ crucea roșie italian. 25 lire	12.75
„ „ „ (st. austr.)	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roșie austr. 10	19.—
Sorti Pálffy 40	59.20

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acții Budapestană 100	129.50
„ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes« întreprind. de bani 200	—
Banca de credit fiumană 80	123.50
„ „ „ gen. ung. 200	—
„ „ „ din 15 Iuliu	435.75
„ „ „ pe acții Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	—
„ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ „ „ industrială I ung. 150	197.—
„ „ „ și comere. ung. 100	—
„ „ „ din 15 Iuliu	112.50
„ „ „ croat-slavon. 100	—
„ „ „ de credit ung. 200	116.—
„ „ „ vechiă 100	—
„ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ „ „ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ „ „ com. și industr. bpestană 100	—
„ „ „ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ „ „ croată de escompt 200	—
„ „ „ de escompt și zarafă ung. 400 K.	—
„ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ „ „ austro-ungară 600	1000.—
„ „ „ »Unio« 200	—

Serisuri fonciare.

„Albina«, inst. de econ 5 ⁰ / ₁₀₀	100.76
Banca civ. de credit Arad 5 ⁰ / ₁₀₀ 40 ani	101.—
„ „ „ 5 ⁰ / ₁₀₀	101.—
„ „ „ 5 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀	100.50
„ de credit ardeleană 5 ⁰ / ₁₀₀	101.—
„ „ „ 4 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀ 40 ani	99.—
„ „ „ 4 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀ 50 ani	98.50
„ credit fonc. din Sibiu 5 ⁰ / ₁₀₀	102.25
„ „ „ 5 ⁰ / ₁₀₀	—
„ „ „ 6 ⁰ / ₁₀₀	—
„ „ „ 4 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀ om. VI.	100.50
„ gen. din Sibiu 110 5 ⁰ / ₁₀₀ 51.3 ani	—
„ „ „ 106 5 ⁰ / ₁₀₀ 40 ani	—
„ „ „ III emis 5 ⁰ / ₁₀₀	102.25
„ „ „ IV emis. 4 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀	100.50
„ I. de credit din Timișoara 5 ⁰ / ₁₀₀	102.—
„ „ „ 4 ¹ / ₂ 5 ⁰ / ₁₀₀	99.50
Împrumut. băncii ung. hipotec. 4 ⁰ / ₁₀₀	123.50
Obl. c. fr. bulg.	6 ⁰ / ₁₀₀ 122.—
„ cu prem. serb. 100 fr.	3 ⁰ / ₁₀₀ 40.—
„ „ „ (stamp. austr.) 3 ⁰ / ₁₀₀	40.75
„ soc. p. reg. Temes-Bega	5 ⁰ / ₁₀₀ 140.—

Monede.

Galbenul ces. și reg. tesc.	5.95
„ „ „ verig.	5.92
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.93
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—
Argintul austr. și ung.	—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ „ de bancă pr. 31 Iuliu	—

Prețurile bucatelor din piața Timișoarei.

De la 2 Octombrie 1895.

După notările societății »Lloyd« din Timișoara.	
Grâu, greutatea cualit. 78 chil. per 100 chil. 5.85—5.90	
Grâu, greutatea cualit. 79 chil. per 100 chil. 5.90—5.95	
Săcară, greutatea cualit. per 100 chil. 4.60—4.70	
Orz, greutatea cualit. per 100 chil. 6.00—6.10	
Ovăs, venturat per 100 chil.	6.40—6.50
Cucuruz, nou per 100 chil.	5.70—5.75

Târgul de produse pe termen.

Grâu Sept.-Oct. . . în bani per 100 kgr. 6.69 și 6.71	
Grâu la Mart.-Apr. „ „ „ „ 7.05 și 7.06	
Grân Maiu-Iuniu . . „ „ „ „ — și —	
Săcară la Sept.-Oct. „ „ „ „ 5.06 și 5.07	
Porumb Maiu-Iuniu „ „ „ „ 6.13 și 6.15	
Porumb Iul.-Aug. „ „ „ „ 5.07 și 5.09	
Porumb Aug.-Sept. „ „ „ „ 5.08 și 5.10	
Ovăs la Sept.-Oct. „ „ „ „ 5.87 și 5.89	
Ovăs la Mart.-April „ „ „ „ — și —	
Rapiță Aug.-Sept. „ „ „ „ 9.45 și 9.50	

Târgul de produse diverse.

(Prețul per 100 kilograme.)

Specia		Curva	Marfa
Semănță de trifoiu luțernă ung. nouă	52.—	56.—	—
Semănță de trifoiu roșie nouă	62.—	67.—	—
Oleiu de morcovi dublu rafinat	28.—	29.—	—
Turte de oleiu Rapiță	5.—	5.25	—
Unsoare de porc, pestană	48.—	48.50	—
Unsoare de porc din provincia	—	—	—
Glisă nouă, uscată la aer, I-a	—	—	—
Glisă de masă, 4 rude	43.50	44.—	—
Glisă de masă, 3 rude	46.50	47.—	—
Glisă afumată	48.50	49.—	—
Său sēmburos	—	—	—
Prune per 500 kgr. în saci, cual. uscit.	—	—	—
Prune per 500 kgr. în saci, 100 drb	—	—	—
Prune per 500 kgr. în saci, 85 drb	—	—	—
Prune per 500 kgr. în saci, drb	—	—	—
cu termin per 50 Okgr. în saci, 100 drb	10.75	11.25	—
cu termin per 500 kgr. în saci.	12.—	12.50	—
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb	16.25	16.70	—
cu termin per 500 kgr. în saci,	9.75	10.—	—
cu termin per 500 kgr. în saci, 100 drb	12.—	12.50	—
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb	16.25	16.50	—
Lecuar de prune slavon	11.50	12.50	—
Lecuar de prune serbesc	10.50	11.—	—
cu termin slavon	13.75	14.—	—
cu termin serbesc	12.75	13.—	—
Miere brută	—	—	—
Miere galbină, destilată	32.—	33.—	—
Ceară din Rosenau	152.—	155.—	—
Ceară slavonă	—	—	—

Târgul de produse din Budapesta.

(Prețurile de la 2 Octombrie 1895.)

Specia	Cualit.	Lătar	Prețul		Prețul	
			per 100 kgr. de la până	Cualit.	per 100 kgr. de la până	
Grâu Bănațan vechiu	74	—	—	75	—	
Grâu Bănațan	76	—	—	77	6.50 6.55	
Grâu Bănațan	78	6.60	6.65	79	6.70 6.75	
Grâu Bănațan	80	6.75	6.80	81	—	
Grâu de la Tisa	71	—	—	75	—	
Grâu de la Tisa	76	—	—	77	6.55 6.60	
Grâu de la Tisa	78	6.75	6.70	79	6.75 6.80	
Grâu de la Tisa	80	6.80	6.85	81	—	
Grâu Bpestan	74	—	—	75	—	
Grâu Bpestan	76	—	—	77	6.50 6.55	
Grâu Bpestan	78	6.65	6.70	79	6.75 6.80	
Grâu Bpestan	80	6.80	6.85	81	—	
Grâu de la Alba	74	—	—	75	—	
Grâu de la Alba	76	—	—	77	6.50 6.55	
Grâu de la Alba	78	6.65	6.70	79	6.75 6.80	
Grâu de la Alba	80	6.80	6.85	81	—	
Grâu de Bacica	74	—	—	75	—	
Grâu de Bacica	76	—	—	77	6.60 6.65	
Grâu de Bacica	78	6.70	6.75	79	6.80 6.85	
Grâu de Bacica	80	6.85	6.90	81	—	
Secară nouă, pr.	70—72	5.05	5.10	—	—	
Orz nou	60—62	—	—	—	de nutrețiu	
Orz nou	62—64	—	—	—	de vinars	
Orz nou	64—66	—	—	—	de bere	
Ovăs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	
Ovăs nou	39—41	—	—	—	—	
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	—	străin	
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	
Porumb vechiu	—	—	—	—	Bănațan	
Porumb nou	—	—	—	—	—	
Rapiță nouă	—	—	—	—	Bănațan	
Hirișcă vechiă	—	—	—	—	—	

Bursa din Bucuresci 18 (30) Septembrie 1895.

Efecte		Dobândă	Scadența cupoanelor	Oferte cu bani gata
Împrumuturi de stat Române				
Rentă perpetuă	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Apr.—Oct.	101 ¹ / ₂
„ amortisabilă	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Apr.—Oct.	98
„ „ „ din 1892	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	97 ¹ / ₂
„ „ „ 1893	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	97
„ „ „ 32 ¹ / ₂ mil.	4 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	83 ¹ / ₂
„ „ „ 50 mil.	4 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	84 ¹ / ₂
„ „ „ 274 mil.	4 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	85
„ „ „ 45 mil.	4 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	85
Obl. căilor fer. rom. (conv. Schuldverschreibung	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	—
Obl. de Stat (conv. rur.)	6 ⁰ / ₁₀₀	—	Maiu Noemb.	101
„ casei pens. a 300 lei	10	—	Maiu Noemb.	278
Împrumuturi de orașe				
Obl. ale com. Bucuresci 1893	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	90
„ „ „ 1884	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Maiu Noemb.	—
„ „ „ 1883	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Iun.—Dec.	—
„ „ „ 1890	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Maiu Noemb.	88
Împrumuturi de societăți				
Seris. func. rur.	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	90 ¹ / ₂
„ „ „ urb. Bucuresci	7 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	—
„ „ „ „ „	6 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	101
„ „ „ „ „	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	85 ¹ / ₂
„ „ „ „ „	5 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	77 ¹ / ₂
Obl. soc. de basalt	6 ⁰ / ₁₀₀	—	Ian. Iuliu	—

Actiuni			
	Ultime divid.	Valoarea nominală	
Banca naț. a Rom.	86	500	1570
Soc. de asig. Dacia-Rom	35	200	130
„ „ „ Națională	36	200	375
„ „ „ Patria	—	100	395
„ „ „ de construcțiuni			